

«Ті журавлі, і їх прощальні сурми...»

Костенко Ліна Василівна

* * *

Ті журавлі, і їх прощальні сурми...
Тих відлітань сюїта голуба...
Натягне дощ свої осінні струни,
торкне ті струни пальчиком верба.
Сумна арфістко — рученьки вербові! —
по самі плечі вкютана в туман.
Зіграй мені мелодію любові,
ту, без котрої холодно словам.
Зіграй мені осінній плач калини.
Зіграй усе, що я тебе прошу.
Я не скрипковий ключ, а журавлиний
тобі над полем в небі напишу.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/kostenko_lina_vasylivna/ti_zhuravli_i_yikh_proschalni_surmy